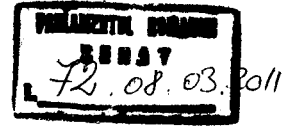
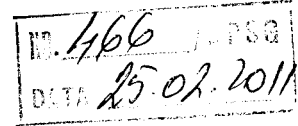

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice*, inițiată de domnul deputat Varujan Pambuccian din Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 647/2010).

I. Principalele reglementări

Astfel cum rezultă din art. 1 al propunerii legislative, inițiatorul urmărește să stabilească regimul juridic al documentelor în formă electronică ce conțin date privind operațiunile economice de schimb sau vânzare de bunuri sau servicii între persoane care emit și primesc facturi, bonuri fiscale sau chitanțe în formă electronică.

Propunerea legislativă este structurată în zece capitole, acestea referindu-se, între altele, la:

- emiterea, transmiterea și anularea facturilor;
- condițiile pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care emit facturi în formă electronică;
- externalizarea serviciilor de emitere, transmitere și arhivare a facturilor în formă electronică;
- regimul documentelor în formă electronică aferente tranzacțiilor înregistrate prin intermediul caselor de marcat și terminalelor automate bancare;
- omologarea sistemelor informatice.

II. Observații

1. Inițiatorul a promovat și în trecut aceste reglementări care s-au finalizat prin adoptarea *Legii nr. 260/2007 privind înregistrarea operațiunilor comerciale prin mijloace electronice*.

Legea nr. 260/2007 a fost abrogată la finele anului 2009 prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal*.

Textul actualei inițiative legislative este identic cu textul *Legii nr. 260/2007*, singura diferență fiind prevederea art. 26 alin. (6) din inițiativa legislativă, potrivit căreia tarifele de omologare a sistemelor informatice constituie venit la bugetul de stat (*în forma anterioară aceste tarife reprezentau venituri proprii ale Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației*).

În perioada 2007–2009 Ministerul Finanțelor Publice a întreprins numeroase demersuri pentru abrogarea *Legii nr. 260/2007*, din următoarele considerente:

- legea nu respecta acquis-ul comunitar în domeniul TVA, impunând sarcini suplimentare agenților economici, conform celor comunicate de Comisia pentru impozite și uniune vamală din cadrul Comisiei Europene printr-o scrisoare oficială;

- prin strategia Lisabona statele membre s-au obligat să reducă sarcinile administrative pentru operatorii economici cu 25%, iar legea impunea obligații suplimentare pentru agenții economici;

- prevederi privind facturarea electronică, în conformitate cu acquis-ul comunitar, se regăsesc în cadrul Titlului VI „*Taxa pe valoarea adăugată*” din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, și se aplică de la data aderării României la Uniunea Europeană.

Totodată, Consiliul Uniunii Europene a aprobat modificarea *Directivei 112/2006/CE privind sistemul comun al TVA*, componenta principală a acquis-ului comunitar în materie de TVA, care va intra în vigoare în 2013, în sensul reducerii la minim a condițiilor în care pot fi emise facturi prin mijloace electronice. Chiar dacă în prezent nu este încă în vigoare această nouă prevedere, este evident că la nivel comunitar se dorește diminuarea sarcinilor administrative, impulsionează emiterii facturilor prin mijloace electronice prin impunerea numai a unor condiții minimale în acest scop.

Precizăm că, în acest context, *Legea nr. 260/2007* nu s-a aplicat niciodată, întrucât nu au fost emise norme de aplicare de către Ministerul Finanțelor Publice.

Legea nefiind conformă cu acquis-ul comunitar, aplicarea acesteia putea conduce la declanșarea procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României pentru impunerea de condiții suplimentare agenților economici în vederea transmiterii de facturi prin mijloace electronice.

Dintre sarcinile administrative suplimentare impuse agenților economici prin Legea nr. 260/2007 și reluate identic prin actuala inițiativă legislativă, enumerăm următoarele:

- utilizarea unui sistem informatic omologat de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, în vederea emiterii și transmiterii de facturi prin mijloace electronice;

- notificarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații în ceea ce privește orice modificare a sistemului informatic cu funcții omologate pentru emiterea facturilor în formă electronică;

- ținerea evidenței facturilor electronice emise într-un registru electronic de evidență a facturilor în formă electronică;

- emitentul trebuie să dispună de mijloace tehnice și umane corespunzătoare pentru garantarea securității, fiabilității și continuității serviciilor de prelucrare a datelor în formă electronică;

- factura electronică trebuie să conțină marca temporală care certifică momentul emiterii și semnătura electronică a emitentului facturii;

- transmiterea de diverse notificări către Ministerul Finanțelor Publice etc.

2. În ceea ce privește motivațiile inițiatorului din Expunerea de motive, potrivit cărora *această inițiativă introduce facturarea electronică și creează cadrul legal în domeniul fiscal pentru facturarea electronică și pentru arhivarea electronică a facturilor și stabilește reguli privind asigurarea securității emiterii și transmiterii facturilor în formă electronică*, precizăm că deja există cadrul legal pentru facturarea prin mijloace electronice (art.155 alin.(8) lit.c) din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal* și pct. 73 din *Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal*, aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare*), iar facturarea prin mijloace electronice funcționează în România.

Adoptarea acestei inițiative legislative nu ar conduce decât la birocratizarea sistemului prin impunerea unor condiții de utilizare numai a sistemelor omologate de o autoritate publică și de transmitere de multiple notificări către Ministerul Finanțelor Publice de către persoanele care utilizează sistemul.

3. În plus, trebuie avut în vedere și faptul că din 2007 România este un stat membru al Uniunii Europene și relațiile comerciale cu operatori din Uniunea Europeană s-au intensificat, efectele fiind că persoane impozabile din alte state membre realizează operațiuni pe teritoriul României pentru care trebuie să emită facturi în conformitate cu legislația română. Consecințele impunerii unor cerințe de natura celor propuse prin inițiativa legislativă operatorilor din alte state membre care cunosc foarte bine legislația comunitară ar fi deosebit de grave. De asemenea, persoane impozabile din România intră în relații comerciale cu persoane impozabile din alte state membre și convin asupra emiterii de facturi prin mijloace electronice. Utilizarea unui anumit sistem informatic omologat în România de către persoana impozabilă română ar putea conduce la probleme de natură tehnică dacă partenerii comerciali utilizează alte sisteme, sistemele putând să nu fie compatibile.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului